

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su vam potrebne dodatne informacije, pogledajte naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document

Informativna naznaka o sudskoj praksi Suda broj 123

Oktobar 2009. godine

Kimlya i ostali protiv Rusije - 76836/01

Presuda 1.10.2009 [Odjeljenje I]

Član 9.

Član 9-1

Sloboda religije

Odbijanje registriranja religijskih grupa zbog nemogućnosti da dokažu najmanje petnaest godina postojanja i pripadanja centraliziranoj religijskoj organizaciji: *povreda*

Činjenice – Prvi i drugi podnosilac predstavke su osnivači ogranaka Scientološke crkve u Rusiji. Prvi centar za studij dijanetike (doktrina Scientološke crkve) je registriran kao nevladina organizacija. Nakon toga, zahtjev centra da se ponovno registrira je odbijen uz obrazloženje da su njegovi ciljevi "religijske prirode". Vlasti su potom odbile da registriraju, kao lokalne religijske organizacije, ogranke koje su osnovali podnosioci predstavke jer nisu dostavili dokaze kojima bi potvrdili da postoje petnaest godina u regiji.

Pravo – Član 9. protumačen u svjetlu člana 11: (a) *Primjenjivost* – Sud je istakao na početku da ne postoji konsenzus na evropskom nivou o religijskoj prirodi scientološkog učenja i da Sud nema ulogu da odlučuje da li se neki skup vjerovanja i praksi može smatrati "religijom" u smislu člana 9. Međutim, budući da su ruske vlasti bile ubijeđene u religijsku prirodu ogranaka Scientološke crkve, Sud je zaključio da je član 9. primjenjiv na ovaj premet. Osim toga, imajući u vidu da religijske zajednice tradicionalno postoje u obliku organiziranih struktura i da se žalbeni navodi podnosioca predstavke odnose na navodno ograničenje

njihovog prava na slobodno udruživanje sa sljedbenicima iste crkve, član 9. se mora razmotriti u svjetlu člana 11.

(b) *Meritum* – Neka "religijska grupa" bez pravnog subjektiviteta ne može imati, a ni uživati prava u vezi sa statusom pravnog lica, kao što je pravo da se posjeduje i iznajmljuje imovina, da se posjeduje bankovni račun, da se upošljavaju osobe i da se ima aktivna ili pasivna legitimacija – koja su osnovna za ostvarivanje prava da se ispoljava svoja religija. Osim toga, prema ruskom pravu, samo registrirane "religijske organizacije" imaju pravo da ostvaruju određena prava kao što su, na primjer, stvaranje mjesta kulta, obavljanje religijske službe na mjestima koja su pristupačna javnosti, dobijanje i distribuiranje religijske literature. Prema tome, ograničen status religijskih grupa ne omogućava njihovim članovima da djelotvorno uživaju svoje pravo na slobodu religije i udruživanja te je, prema tome, došlo do miješanja u prava podnosioca predstavke koja su zagwarantirana članom 9. Miješanje je bilo u skladu sa domaćim zakonima i slijedilo je legitiman cilj zaštite javnog reda. Međutim, podnosiocima predstavke je uskraćeno registriranje, ne zbog bilo kojeg nedostaka sa njihove strane, nego zbog automatske primjene pravne odredbe prema kojoj religijska grupa mora postojati najmanje petnaest godina. Prema tome, osnov za odbijanje registriranja je jednostavno formalan i nije povezan sa funkcioniranjem predmetnih religijskih grupa. Vlada nije navela bilo koju hitnu društvenu potrebu za takvo ograničenje ili bilo koji relevantan i dovoljan razlog koji bi mogao opravdati dugotrajan period koji religijske grupe moraju čekati da bi dobile pravni subjektivitet. Osporeno ograničenje se odnosi samo na bazične religijske zajednice koje ne mogu dokazati svoje prisustvo u nekoj regiji na ruskoj teritoriji, a ni svoje pripadanje centraliziranoj religijskoj organizaciji. Prema tome, čini se da su samo novostvorene religijske grupe koje ne čine dio striktno hijerarhijske crkvene strukture obuhvaćene "petnaestogodišnjim pravilom". Imajući u vidu navedeno, Sud je zaključio da se ne može reći da je miješanje u slobodu religije i udruživanja podnosioca predstavke bilo nužno u demokratskom društvu.

Zaključak: povreda (jednoglasno).

Član 41: Po 5000 EUR prvom i drugom podnosiocu predstavke u pogledu nematerijalne štete.

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.

Službeni jezici Evropskog suda za ljudska prava su engleski i francuski. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. On može biti preuzet sa baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava, HUDOC, (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud proslijedio. On može biti reproduciran u nekomercijalne svrhe pod uslovom da puni naziv predmeta bude citiran, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i pozivanjem na Fond povjerenja za ljudska prava. Poziva se bilo koja osoba koja želi da se služi ovim prevodom, u potpunosti ili djelomično, u komercijalne svrhe da kontaktira publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de donnée à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights
This summary by the Registry does not bind the Court.

Click here for the [Case-Law Information Notes](#)